

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSA Maria Szulc

w sprawie z powództwa CTE sp. z o.o.

w S.

przeciwko Wodociągi P. sp. z o.o. w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 lutego 2011 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie zawarte

w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 października 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 29 października 2010 r. zniesiono wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego. Wyrokiem tym Sąd Apelacyjny częściowo uwzględnił apelację skutek pozwanej w ten sposób, że obniżył zasądzoną na rzecz powódki kwotę 86.127,65 zł do 71.227,04 zł, a w pozostałej części apelację oddalił.

W uzasadnieniu wskazał, że wobec częściowego uwzględnienia apelacji koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie zniesiono na podstawie art. 100 k.p.c.

Powódka zaskarżyła zażaleniem powyższe postanowienie wnosząc o jego zmianę i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oraz kosztów postępowania zażaleniowego, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego poprzez ich stosunkowe rozdzielenie w proporcjach wynikających z odpowiedzialności za wynik postępowania apelacyjnego oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego albo ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. Powódka zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 100 k.p.c. poprzez jego nienależyte zastosowanie, art. 98 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wzajemne zniesienie kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c. jest możliwe wówczas, gdy żądanie zostało uwzględnione w około połowie i przy mniej więcej równej wysokości kosztów procesu, a decydują o tym względy słuszności, co nie może być utożsamiane z dowolnością (postanowienie SN z dnia 10 maja 1985 r., sygn. akt II CZ 56/85, nie publ.; wyrok SN z dnia 11 grudnia 2007 r., sygn. akt I PK 157/07, OSNP z 2009 r., nr 3-4, poz. 33). Żądanie pozwanej zgłoszone w apelacji zostało uwzględnione jedynie w około 17,3% w stosunku do jego wartości (wartości przedmiotu zaskarżenia wyroku Sądu I instancji). Sąd Apelacyjny był uprawniony do orzeczenia o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c.,

ale nie znosząc wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego, motywując to rozstrzygnięcie częściowym uwzględnieniem apelacji, a rozdzielając je stosunkowo, porównując wartość zgłoszonego w apelacji żądania (wartość przedmiotu zaskarżenia) z żądaniem uwzględnionym (postanowienie SN z dnia 16 października 1987 r., sygn. akt I CZ 126/87, nie publ.; wyrok SN z dnia 4 października 1972 r., sygn. akt II PR 223/72, nie publ.; wyrok SN z dnia 21 lutego 2002 r., sygn. akt I PKN 932/00, OSNP z 2004, nr 4, poz. 63; postanowienie SN z dnia 31 stycznia 1991 r., sygn. akt II CZ 255/90, OSP z 1991 r., nr 11, poz. 279).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.